756/06

Den 25. september 2006 blev i sag nr. 67.364:

xxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede, der er omfattet af en gruppeulykkesforsikring i PFA Pension, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale ménerstatning med henvisning til, at det ikke af de lægelige akter fremgår, at klagerens nuværende rygproblemer skyldes et konkret ulykkestilfælde. Ifølge selskabet må generne derimod tilskrives en forværring af en forudbestående ryglidelse.

Den 7/5 2001 modtog selskabet skadeanmeldelse. Det fremgår heraf, at klageren i maj 2000 faldt på en stejl trappe på sin skole, hvorved han fik et "kraftigt sæt i ryggen". Ifølge det oplyste kontaktede han sin læge 14 dage efter hændelsen. Endvidere fremgår det af anmeldelsen, at han efterfølgende fik konstateret en prolaps i ryggen.

Samtidig med skadeanmeldelsen modtog selskabet begyndelsesattest fra klagerens egen læge. Af begyndelsesattesten fremgår bl.a., at klageren har haft kroniske rygsmerter i 20 år.

Til brug for sagens behandling indhentede selskabet herefter diverse lægelige oplysninger.

Af journalnotat af 15/6 2000 fra medicinsk afdeling, F. sygehus, fremgår bl.a.:

"40 årig mand indlægges akut via egen læge under diagnosen obs. discus prolaps.

…

AKTUELT

Pt. havde i 1979 en arbejdsskade og har siden haft dårlig ryg.

For ca. 5-6 uger siden en kraftig forværring af lændesmerterne uden kendt traume. Får i første omgang behandling via egen læge uden effekt. Kontakter herefter kiropraktor, får 3 behandlinger, den sidste den 11.05.2000 og herefter er smerterne i lænden aftagende, men pt. har nu i stedet fået ondt i hø. ben. Smerterne er konstant tilstede og er lokaliseret til bagsiden af hø. lår, bagsiden af crus og strækkende sig helt ned i foden. Endvidere sovende fornemmelse i foden, især sv. t. de to mediale tæer.

…

OBJEKTIVT

…

BA: inspektion af columna upåfaldende. Ved palpation er der ømhed sv.t. de nedre lumbalhvirvler, over proc. spionosi samt lateralt herfor. Der er positiv Laseque på hø. side ved ca. 30. Negativ Laseque på ve. side.

Der er smerte på bagsiden af hø. lår samt hø. crus. Endvidere sensibilitetsforstyrrelser, angiveligt over hele hø. ben uden forskel. Der skønnes at være nedsat kraft på både dorsale og plantare fleksion af hø. fod samt hø. storetå. Der kan fremkaldes patellar- og Achilles reflekser, men de er mere svage på hø. side end på ve.

…

KONKLUSION

…

Det drejer sig muligvis om lumbal discud prolaps, niveauet er lidt svært at vurdere."

Af journalnotat af 20/6 2000 fra Rygcentret, G. sygehus, fremgår bl.a.:

"AKTUELT

Arbejdsskaden efter fald direkte på ryggen 5 m. på betongulv som lagerekspedient inden for VVS. Provokerede lændesmerter. Godkendt med 5 % méngrad, ingen særlige følger. Har dog nok været sygemeldt ca. 10 dage årligt pga. lændesmerter.

Forværring i løbet af årene, hyppigere, kraftigere og længerevarende nærmest hold i ryggen. Manipuleret via egen læge med effekt. Der har ikke været udstråling.
For 6 uger siden igen kraftig hold i ryggen, uprovokeret og som noget nyt udstråling til hø. UE. Kiropraktor x 3 medførende nedsat lændesmerter, men udstråling til hø. sæde, baglår, bag- og yderside af underben, yder- underside af fod, primært 1. og 2. tå, nu alle 5. Soven i fod som anført. Har ligget i 22 timer dagl., efter få skridt øget bensmerte. D.d. igen begyndende sø. sidige lændesmerter."

Ifølge journaludskrift fra G. sygehus blev højresidig L5/S1-prolaps efterfølgende påvist ved CT-skanning. Klageren blev opereret herfor den 2/7 2001.

Det fremgår af ambulant notat af 20/2 2002 fra G. sygehus, at operationen den 2/7 2001 havde god effekt på bensmerterne. Efterfølgende oplevede klageren dog udtalte lændesmerter. Han blev derfor indstillet til MR-skanning, som ifølge notat af 24/4 2002 viste ”kraftig degenereret L5 lumbal discus”.

På baggrund af de indhentede sagsakter afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 14/6 2002.

På vegne af klageren anmodede Teknisk Landsforbund ved skrivelse af 14/11 2003 selskabet om at revurdere afgørelsen. I skrivelsen hedder det bl.a.:

"Det fremgår ikke klart af de lægelige oplysninger, at der er sket en ulykke, der efter al sandsynlighed har udløst diskusprolaps, - idet der ikke tidligere har været en sådan diagnose, - men netop er fremkaldt af ulykken, som lægerne ikke har inddraget i deres vurderinger, idet de involverede læger ikke udspørger tilstrækkeligt til den ændrede forværring af tilstanden, kan sidestilles med en form for underrapportering.

Man behøver ikke fortælle lægerne, hvordan man er kommet til skade, - hvis lægerne ikke selv er opmærksomme på dette. Det kan være vanskeligt for den tilskadekomne selv at have overblikket over, hvad der er væsentligt, når man befinder sit i et smertehelvede.

Det synes på denne baggrund at de lægelige oplysninger er mangelfulde og fokuserer på oplysningerne der hidrører fra en gammel ryglidelse og ikke at der er en sammenhæng med ulykken i maj 2000. I skemaet fra PFA-Skade pkt. 10 og 11 forsøger P.C. [klageren] at beskrive forløbet med egne ord, - men får ikke præciseret at trappen netop denne dag føles mere glat, hvorfor foden smuttede og han gled et par trin ned, hvorved han fik et kraftigt smæld /sæt i ryggen. Medstuderende måtte efterfølgende bære P.C. til klasseværelset.

Kun ved hjælp af venner på skolen, - der støttede ham og tog meget hensyn til ham kunne han fortsætte og færdiggøre sin eksamen til bygningskonstruktør. Han har selv beskrevet, at han derfor først gik til lægen 14 dage efter ulykken, men var dybt afhængig af medicin og i perioden dagligt måtte indtage mange smertestillende piller for at holde det ud.
P.C. måtte indtage 10-12 ketogan dagligt, - hvilket til sidst fik lægen til at indlægge ham akut.

Aktuelt er pgl. godkendt til et fleksjob, - men modtager aktuelt ledighedsydelse fra den 01.10.03 indtil fleksjob findes."

Bilagt ovennævnte skrivelse modtog selskabet e-mail af 3/11 2003 fra klagerens skole til Teknisk Landsforbund. Af e-mailen fremgår:

"Jeg skriver til dig efter at P.C. har henvendt sig til mig omkring hans faldulykke på skolen. Nu er det sådan, at det jo ligger noget tilbage i tiden. Men situationen var omtrent som følger: P. som jo gennem længere tid havde haft problemer med ryggen/nakken, fulgte den normale undervisning på skolen. Han bliver en dag mere eller mindre slæbt ind i klassen af to klassekammerater, J. og L. P. er faldet på en trappe og havde fået et ordentligt skrub i ryggen og havde store smerter.
Efterfølgende bliver hans skolefravær større og han henvender sig til mig, og at høre, hvilke konsekvenser det vil få for hans videre studieforløb. Vi aftalte, at det selvfølgelig ikke var holdbart i længden at blive væk, men at vi kunne strikke et selvhjælpsprogram sammen, sådan at det ikke blev nødvendigt for ham at skulle ud i en bil og gå længere strækninger.

Trappen har i mellemtiden fået ny belægning."

Selskabet fastholdt det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning, og sagen blev derfor indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at han er berettiget til erstatning som følge af det anmeldte ulykkestilfælde i maj 2000.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 1. Forsikringens omfang**

Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

…

§ 4. Erstatningsberegning og udbetaling

…

b) *Ménerstatning*

Såfremt et ulykkestilfælde har medført en méngrad på mindst 5%, yder selskabet forsikrede en erstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes, dog senest tre år efter ulykkestilfældets indtræden.

…

Stk. 3. Tab af en allerede før den indtrufne skade ubrugelig legemsdel giver ikke ret til erstatning. Var brugen af den tabte eller yderligere beskadigede legemsdel kun indskrænket, bliver ved fastsættelsen af den ved skaden forårsagede méngrad den alt tilstedeværende méngrad at fradrage, og en forud tilstedeværende méngrad kan ikke medføre at der skal ydes højere erstatning, end hvis en sådan ikke have været til stede."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klagerens ryggener er forårsaget af det anmeldte ulykkestilfælde. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen